IMAHÉT

A Krisztus-hívők egységéért

2024

január 21–28.

„Szeresd az Urat, a te Istenedet… és felebarátodat, mint magadat.”
(Lk 10,27)

TARTALOM

3 KÖSZÖNTŐ A MAGYAR KIADÁSHOZ

5 AZ ÖKUMENIKUS IMAHÉT SZERVEZŐINEK

7 2024 BIBLIAI ALAPIGÉJE

9 BEVEZETÉS A 2024-AS ÉV TÉMÁJÁHOZ

15 A 2024. ÉVI ÖKUMENIKUS IMAHÉT ELŐKÉSZÍTÉSE

16 ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELET

28 BIBLIAI GONDOLATOK ÉS IMÁDSÁGOK A HÉT NAPJAIRA

44 AZ ÖKUMENÉ HELYZETE BURKINA FASÓBAN

49 A NAPI ISTENTISZTELET RENDJE

KÖSZÖNTŐ A MAGYAR KIADÁSHOZ

A 2024. évi ökumenikus imahét tematikáját és istentiszteleti rendjét az afrikai Burkina Fasó-i ökumenikus munkacsoport készítette számunkra. Az imahét programadó témája: „Szeresd Uradat, Istenedet... felebarátodat pedig, mint saját magadat” (Lk 10,27).

A távoli ország katolikus és protestáns kereszténytyeinek életkörülményeiről és szolgálati lehetőségeikről a kezünkben levő füzet bevezetésében részletesen olvashatunk. Alapjaiban eltérő gazdasági, társadalmi és politikai viszonyok között élő, Krisztus evangéliumát kisebbségi helyzetben hirdető egyház jelenik meg szemünk előtt. Nagyon nehéz gazdasági és politikai viszonyok között kell az ott élő testvéreinknek Krisztusról tanúskodniuk és honfitársaik életkörülményein segíteniük. A menekültek többségi áradata ebből az országból érkezik Európába és Észak-Amerikába. Imádsággal és segítőkészséggel gondoljunk ezen az imahéten ennek a sok próbatételt megélt afrikai országnak a lakosságára és keresztény testvéreink mindennapjaira.

Példaértékű lehet a Burkina Fasó-i egyházak erőteljes ökumenikus egységkereső jelene abban is, hogy létrehozták a Chemin Neuf (Új Út) Közösséget. Tagjai azok, akik egy fedél alatt élve egyszerre ápolják a Szent Ignác-i hagyományt és a karizmatikus megújulást. Férfiak és nők, házasok és egyedülállók, felszentelt papok és nővérek, katolikusok és protestánsok, evangelikálok és ortodoxok, pünkösdiek és anglikánok megosztják mindennapi életüket, és közösen végzik a missziót. A híveknek ökumenikus képzéseket ajánlanak, így erősítik a felekezetek összetartozását és megújulását.

A közös imádságban Isten előtt feltárt kéréseink bizonyosan nem maradnak meghallgatás nélkül, belső békességet és erőt adnak, s hisszük, hogy „akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik” (Róm 8,28).

Urunk áldása kísérje a 2024-ben tartott ökumenikus imahetünket, istentiszteleteinket, testvéri közösségben felkínált beszélgetéseinket, hogy elhiggye a világ: az értük is földre érkezett, meghalt és feltámadott Jézus Krisztus mindannyiunk Ura és Gondviselője.

Dr. Veres András
megyéspüspök,
a Magyar Katolikus
Püspöki Konferencia
elnöke

Steinbach József
református püspök,
a Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsának
elnöke

AZ ÖKUMENIKUS IMAHÉT SZERVEZŐINEK

Az egység keresése egész évben

Az északi féltekén hagyományosan január 18–25. között tartják az ökumenikus imahetet a keresztények egységéért. A Szent Péter és Szent Pál ünnepe közötti időszakot 1908-ban javasolta Paul Watson, amely így szimbolikus értelmet nyer. A déli féltekén január a vakációk ideje, az egyházak ott máskor tartják az ökumenikus imahetet, például pünkösd tájékán. Az Egyház egységének szintén jelképes dátumát 1926-ban javasolta a Hit és Egyházszervezet mozgalom.

Javasoljuk, hogy rugalmasan használják fel az év során ezt az anyagot az egyházak által már elért közösség mértékének kifejezésére, és azért a tökéletes egységért imádkozva, amely Krisztus akarata.

A szöveg alkalmazása

Azzal bocsátjuk közre az anyagot, hogy amikor csak lehet, alkalmazzák a helyi viszonyokra. Vegyék figyelembe a helyi liturgikus és vallási gyakorlatot, a társadalmi és kulturális környezetet. Ideális esetben ökumenikus körben használják. Egyes helyeken már adottak az ökumenikus keretek az anyag feldolgozásához, másutt – reményeink szerint – az alkalmazás szükségessége fogja ösztönözni e keretek megteremtését.

Az ökumenikus imahét anyagának használata

- Az imahetet egységes közös istentisztelettel tartó egyházak és keresztény közösségek számára ökumenikus istentiszteleti rendet mellékelünk.
- Az egyházak és keresztény közösségek beépíthetik saját istentiszteleteikbe az imahét anyagát. Az ökumenikus istentisztelet, a „nyolc nap” imádságai és további imagyűjtemények témába illő fohászai is használhatók.
- Az imahetet tartó közösségek naponkénti istentiszteletükhöz meríthetnek a „nyolc nap” anyagából.
- Akik az imahét tematikája szerint bibliatanulmányokat szeretnének végezni, használhatják a „nyolc nap” reflexióit. A téma

megbeszélését minden nap a közbenjáró imádsággal fejezhetik be.

- Az egyéni imát végzők is hasznosnak találhatják az anyagot imaszándékaik összpontosításához. Tudhatják, hogy világszerte másokkal közösségben imádkoznak Krisztus Egyházának egyre jobban látható egységéért.

2024 BIBLIAI ALAPIGÉJE

Az irgalmas samaritánus

Lk 10,25–37

Ekkor felállt egy törvénytudó, hogy megkísértse őt, és ezt kérdezte: Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? Ő pedig ezt mondta neki: Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod? Ő pedig így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.” Jézus ezt mondta neki: Helyesen feleltél: tedd ezt, és élni fogsz. Ő viszont igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézustól: De ki a felebarátom? Válaszul Jézus ezt mondta neki: Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, meg is verték, azután félholtan otthagyva elmentek. Történetesen egy pap ment azon az úton lefelé, de amikor meglátta, elkerülte. Hasonlóképpen egy lévita is odaért arra a helyre, de amikor meglátta, ő is elkerülte. Egy arra utazó samaritánus pedig, amikor odaért hozzá és meglátta, megszánta, odament, olajat és bort öntött sebeire, és bekötötte azokat. Azután feltette őt a saját állatára, elvitte egy fogadóba, és gondját viselte. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadósnak, és azt mondta neki: Viselj rá gondot, és ha valamit még ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked. Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebarátja a rablók kezébe esett embernek? Ő így felelt: Az, aki irgalmas volt hozzá. Jézus erre ezt mondta neki: Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj!

A Magyar Bibliatársulat bibliakiadása

Egy törvénytudó felállt, hogy próbára tegye. „Mester – szólította meg –, mit tegyek, hogy eljussak az örök életre?” Megkérdezte tőle: „Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod?” Így válaszolt: „Szeresd Uradat, Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, felebarátodat pedig, mint saját magadat.” „Helyesen feleltél. Tégy így, és élni fogsz!” – válaszolta neki. De az igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézustól: „Kit tekintsek felebarátomnak?” Erre Jézus

átvette a szót: „Egy ember Jeruzsálemből Jerikóba ment. Rablók kezébe került. Ezek kifosztották, véresre verték, és félholtan otthagyták. Történetesen egy pap tartott lefelé az úton. Észrevette, de elment mellette. Ugyanígy közeledett egy levita is. Látta, de továbbment. Végül egy szamariainak is arra vitt az útja. Amikor meglátta, megesett rajta a szíve. Odament hozzá, olajat és bort öntött a sebeire és bekötözte, magát az embert pedig felültette teherhordó állatára, elvitte egy fogadóba és ápolta. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadósnak ezzel a kéréssel: Viseld gondját, és ha többet költenél, visszatérve megadom neked. Mit gondolsz, e három közül ki volt az igazi felebarátja annak, aki a rablók kezébe került?" „Aki irgalmas szívű volt iránta" – felelte. Jézus így folytatta: „Menj és tégy te is hasonlóképpen."

A Szent István Társulat bibliakiadása

BEVEZETÉS A 2024-ES ÉV TÉMÁJÁHOZ

„Szeresd az Urat, a te Istenedet… és felebarátodat, mint magadat.”

(Lk 10,27)

A keresztény egységért 2024-ben tartott imahét anyagát egy Burkina Fasó-i ökumenikus munkacsoport készítette el a helyi Chemin Neuf Közösség (CCN)[1] segítségével. A választott téma: „Szeresd az Urat, a te Istenedet … és felebarátodat, mint magadat” (Lk 10,27). Az Ouaga-dougou-i[2] Katolikus Főegyházmegye, a protestáns egyházak, az ökumenikus szervezetek és a Burkina Fasó-i CCN tagjai jó szívvel vettek részt az imádságok és elmélkedések összeállításában. A közös munka az ökumenikus megtérés valódi útjának tapasztalatával gazdagította őket.

Isten és a felebarát szeretete a biztonsági válság idején

Burkina Faso a nyugat-afrikai Száhel-övezetben helyezkedik el, ahogyan a szomszédos Mali és Niger is. Területe 274.000 km^2; 21 milliós lakossága kb. 60 népcsoportot foglal magában. Vallási megoszlás szerint

- muszlim – kb. 64%
- a hagyományos afrikai vallások követője – 9%
- keresztény – 26% (katolikus – 20%, protestáns – 6%).

E három vallási csoport az ország minden régiójában és szinte minden családban is jelen van.

Burkina Fasóban jelenleg súlyos biztonsági válság van, amely minden vallási közösségre kihat. Egy 2016-ban kívülről szervezett

[1] A CCN-ről bővebben ld. 46. o.

[2] Burkina Faso fővárosa.

dzsihadista támadás nyomán a biztonsági helyzet és annak következtében a társadalmi összetartás drámai hanyatlásnak indult. A terrorizmus, bűnözés és emberkereskedelem gyakori jelenséggé vált. Több mint háromezer a halálos áldozatok és mintegy kétmillió a belső menekültek száma.[3] Több ezer iskola, rendelő és önkormányzat zárt be, emellett a társadalmi-gazdasági és közlekedési infrastruktúra java része is tönkrement. Az egyes népcsoportokat célzó támadások kiélezik a közösségek közötti konfliktusokat. E súlyos biztonsági helyzetben a társadalmi összetartás, a béke és a nemzeti egység alapjaiban veszélyeztetett.

A fegyveres támadásoknak kifejezetten célpontjai a keresztény egyházak. Papokat, lelkészeket és katekétákat gyilkoltak meg istentisztelet alatt, az elraboltak sorsát pedig homály fedi. E jelentés készültekor az ország területének 22%-a kívül esik az állami ellenőrzésen. A keresztények ott már nem gyakorolhatják nyíltan hitüket. A terrortámadások miatt az északon, északnyugaton és keleten lévő templomok bezártak. E területeken sok helyütt nem tartanak nyilvános istentiszteletet. Ahol még tartható istentisztelet (ezek általában a nagyvárosok), ott rendőri védelmet biztosítanak, de biztonsági megfontolásokból rövidebbre kell fogniuk a szertartást.

El kell ismerni, hogy az állam és a vallási közösségek erőfeszítései ellenére a szélsőséges csoportok térnyerésével az ország egyre instabilabbá válik. Ugyanakkor bizonyos fokú szolidaritás is alakul a keresztények, muszlimok és a hagyományos vallású csoportok között. Vezetőik azok fáradoznak, hogy tartós megoldás szülessen a béke, a társadalmi összetartás és a megbékélés vonatkozásában. Így például a Burkina Faso–Nigeri Katolikus Püspöki Konferencia Keresztény-Muszlim Dialógus Bizottsága nagy erőfeszítéseket tesz, hogy előmozdítsa a vallás- és etnikumközi párbeszédet és együttműködést.

[3] A Norvég Menekültügyi Tanács minden évben jelentést tesz közzé a világ tíz legelhanyagoltabb menekültválságáról, ahol nem jutnak megfelelő humanitárius segítséghez és médiafigyelemhez, és ahol hiányoznak a nemzetközi politikai és diplomáciai erőfeszítések. Ennek alapján 2023 júniusában Burkina Faso került a lista élére. (megj. a magyar kiadáshoz) https://www.nrc.no/news/2023/june/burkina-faso-is-the-worlds-most-neglected-crisis/

A kormány békéért, összetartásért és megbékélésért folytatott imára szólító szavának engedelmeskedve az egyes egyházak napi könyörgést és böjtöt hirdetnek. Több katolikus és protestáns gyülekezet mozdult meg, hogy a földönfutóvá lett embereket ellássa. Ébresztő és tudatosító összejöveteleken ismertetik a helyzetet, hangsúlyozzák a testvériség fontosságát, és építik a tartós békéhez való visszatérés stratégiáit. A remény fejeződik ki az ősi mossi[4] mondásban is: „Akármilyen is a harc és bármeddig is tart, egyszer csak eljön a megbékélés pillanata".

A 2024-es imahét textusainak közös kidolgozása azt a feladatot adja Burkina Faso különböző egyházainak, hogy kölcsönös szeretetben, együttműködve és imádkozva járják végig hazájuk e nehéz korszakának vándorútját. Krisztus szeretete, amely minden keresztényt egyesít, erősebb mindannál, ami megoszt. Burkina Faso keresztényei elkötelezik magukat, hogy Isten szeretetének és a felebarát szeretetének útján járjanak. Bíznak benne, hogy Isten szeretete győzedelmeskedni fog az országot jelenleg sújtó erőszak fölött.

A bibliai textus

A keresztény élet középpontja a szeretet

A szeretet a keresztény hit „DNS"-e. Isten szeretet, és „minket Krisztus szeretete gyűjtött egybe".[5] Közös hovatartozásunkat Isten szeretetének megtapasztalásában találjuk meg (Jn 3,16), és ezt az identitást azzal mutatjuk meg a világnak, ahogyan egymást szeretjük. (Jn 13,35). A 2024-es ökumenikus imahétre választott alapigében (Lk 10,25–37) Jézus megerősíti a hagyományos zsidó tanítást: „Szeresd azért az URat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből" (5Móz/MTörv 6,5); és „Szeresd felebarátodat, mint magadat" (3Móz/Lev 19,18b).

[4] Mossi: a legnépesebb etnikum Burkina Fasóban.

[5] *Ubi caritas* ének, amelyet Aquileiai (Friauli) Szent Paulinusnak (726–802) tulajdonítanak.

Az evangéliumi szakaszban a törvénytudó Jézusnak szegezi a kérdést: „De ki a felebarátom?” A törvénytudók körében vita tárgya volt, mennyire terjeszthető ki a szeretet bibliai parancsa. Ősi hitük szerint ez a többi izraelitára, illetve a közöttük lakó idegenekre vonatkozott kötelező érvénnyel. Később, az idegen támadások hatására úgy értelmezték a parancsolatot, hogy az nem vonatkozik az idegen megszállókra. Majd amikor a zsidóság maga is megosztottá vált, néha csak a saját pártjukra vonatkoztatták. Ezért a törvénytudó Jézusnak feltett kérdése provokatív volt. Jézus egy példázattal válaszol, amelyben a szeretet jóval messzebbre terjed, mint azt a törvénytudó várná.

Több korakeresztény író – Órigenész, Alexandriai Szent Kelemen, Aranyszájú Szent János és Szent Ágoston – Isten világmegváltó üdvtervének pályaívét látta ebben a példázatban. A Jeruzsálemből lefelé tartó emberben Ádámot, az egész emberiség képviselőjét látták, aki a paradicsomból ereszkedik le ebbe veszélyekkel teli, széttöredezett világba. A rablók a bennünket támadó gonosz földi erőket jelképezik. A félholt ember segítségére siető, szánalomra indult alakban magát Krisztust látták, aki bekötözi az ember sebeit, és a biztonságot nyújtó fogadóba szállítja, amely az egyház képe. A samaritánus megígéri, hogy visszatér – magyarázatuk szerint ez előrevetíti az Úrnak a második eljövetelére vonatkozó ígéretét.

A keresztények hivatása, hogy úgy cselekedjenek, mint Krisztus: szeressék embertársukat, és vallási, etnikai vagy társadalmi helyzettől függetlenül irgalmasak és együttérzőek legyenek a szükséget szenvedővel. Ne a közös identitás, hanem a felebarát iránti szeretet alapján legyünk készek a másik segítésére. De a felebarát szeretetének Jézus által elénk állított képét mai világunk szakítópróbának teszi ki. A sokfelé zajló háborúk, a kibillent nemzetközi kapcsolatok, a nyugati hatalmak vagy egyéb külföldi szervezetek által a népekre kényszerített gazdasági-társadalmi szerkezet nyomán fellépő egyenlőtlenségek mind-mind gátolnak abban, hogy úgy szeressünk, ahogyan Krisztus. A keresztények csak akkor lehetnek az evangéliumi samaritánushoz hasonló felebarátok, ha megtanulják a különbségektől függetlenül szeretni a másikat.

Az ökumené útja

Jézus azért imádkozott, hogy követői „mindnyájan egy legyenek” (vö. Jn 17,21), ezért a keresztények nem veszíthetik el a reményt, és nem állhatnak le az egységért folytatott imádsággal és cselekvéssel. Isten iránti szeretetük Krisztusban és Isten irántuk való szeretetének megtapasztalása egyesíti őket. Ezt a hittapasztalatot ismerik fel egymásban, ha együtt imádkoznak, együtt imádják és szolgálják Istent. Az egyházközi kapcsolatokban azonban ez kihívás marad, és Burkina Faso sem kivétel. Az egyházak között az ismeretek kölcsönös hiánya és a gyanakodás gyengítheti az ökumené iránti elkötelezettséget. Van, aki attól tart, hogy az ökumené a felekezeti identitás elvesztéséhez vezethet, és az egyház „növekedését” gátolhatja. Az efféle rivalizálás ellentétes Jézus imájával. Akár az alapigében szereplő pap és a lévita, a keresztények is sokszor félelemből mulasztják el a testvérekkel való kapcsolatépítés lehetőségét. A keresztények egységéért folytatott imahéten kérjük az Urat, hogy siessen segítségünkre, kötözze be sebeinket. Így tegyen képessé arra, hogy biztos léptekkel és jó reménységgel járjuk az ökumené útját.[6]

A keresztény egység a szélesebb körű béke és megbékélés szolgálatában

Burkina Faso konkrét helyzete arra ébreszt rá, hogy a béke és egyetértés keresésekor a szeretetnek kell a középpontban lennie. Ezt a törekvést gyakran aláaknázza az értékvesztés, az emberi szolidaritás csökkenése, a közjó, a tisztesség, az őszinteség és a szülőföld iránti lanyhuló felelősségérzet. A szellemi elszegényedés, a gyors meggazdagodás hajszolása is gyengíti a megbékélésre irányuló erőfeszítéseket. Ezekkel szembesülve még sürgetőbb a tanúságtétel Isten szeretetéről.

[6] A Burkina Fasó-i egyházak együttműködéséről ld. 44. o.

A megosztottságtól az egység felé Burkina Fasóban

A Burkina Fasó-i keresztény közösségek igyekeznek az egymást befogadó szeretet követelménye szerint élni. Ez különösen is kifejeződik az imahéten. Anyagi és humán erőforrások segítségével több helyi nyelvre lefordították a francia nyelvű ökumenikus Bibliát (*Traduction Oecuménique de la Bible*), így segítve a kereszténye ket az Isten igéjének „fogadójába" vezető úton (vö. Lk 10,34). Ezenkívül ellátogatnak egymás felekezetébe és közös istentiszteleteken vesznek részt. Együttes erőfeszítést tesznek a testvériség, a béke és a biztonság előmozdítására hazájukban. Krisztust viszik közel testvéreikhez, amikor a szegénység és nehézségek szorításában küszködők sebeit kötözik.

De ahogy az afrikai mondás (is) tartja, „a fa nem takarhatja el az erdőt". E pozitív ökumenikus példák nem fedhetik el azt a tényt, hogy még sok akadály áll az egység útjában. Bár erőfeszítéseket tesznek, hogy valóban felebarátaivá legyenek mindenkinek, aki a Szentháromság Egy Istent vallja, Burkina Faso egyházai számára küzdelmet jelent, hogy úgy szeressék egymást, amint Krisztus parancsolja. Kapcsolatuk néha olyan, mint a samaritánusok és a zsidók kapcsolata: kulturális és teológiai megosztottságban, barátságtalan vagy ellenséges viszonyban élnek egymással. A hosszantartó viszály rossz hatását érzik, de belátják, hogy ökumenikus megtérésre van szükségük, hogy gyógyító olajat és bort önthessenek egymás sebeire.

Az irgalmas samaritánus példázatában a fogadót az egyházatyák gyakran az egyház előképeként magyarázták. Ahogy a samaritánus a fogadóba vitte a sérültet, úgy bízza Krisztus a világ sérültjeit és rászorulóit egyházainkra, hogy gyógyítsák a töréseket, és segítsenek nekik talpra állni. A világ szolgálatának e missziója ezáltal út ahhoz az egységhez, amelyet Isten ajándékoz az övéinek.

A 2024. ÉVI ÖKUMENIKUS IMAHÉT ELŐKÉSZÍTÉSE

A Keresztény Egységet Előmozdító Pápai Dikasztérium s az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága által együttesen kijelölt nemzetközi csoport 2022. szeptember 25–29. között találkozott Rómában, ahol átnézték és véglegesítették a 2024. évi imahét anyagát. A találkozó a 2016 óta a keresztény egység mellett különösen elkötelezett *Chemin Neuf* Közösség gondnoksága alatt álló Cluny Szt. József-házban (Casa San Giuseppe di Cluny) zajlott.

A Keresztény Egységet Előmozdító Pápai Dikasztérium az anyag összeállításával egy Burkina Fasó-i ökumenikus munkacsoportot bízott meg, amelyet helyben a Chemin Neuf Közösség fogott össze. Az ökumenikus nyitottság és együttműködés nem mindig volt erős Burkina Fasóban, de az Ouagadougou-i Katolikus Főegyházmegye, a protestáns egyházak és az ökumenikus szervezetek készséggel fogadták a megbízást, és jó szívvel működtek együtt az imádságok és elmélkedések összeállításában. Burkina Faso politikai és társadalmi helyzete instabil, a békére és a társadalmi összetartásra sok veszély leselkedik. Az ország történelmének jelen ingatag helyzetében az imahét szövegeinek előkészítése ráébresztette az ökumenikus munkacsoportot, hogy Krisztus szeretete minden kereszténytyt egyesít, és mindannál erősebb, ami elválaszt. A folyamat végén megállapították, hogy a közös munka az ökumenikus megtérés igazi élményével gazdagította őket.

Sajnos a helyi csoportnak a konzultációra hivatalos négy tagja a légiirányítók váratlan sztrájkja miatt nem tudott megjelenni Rómában; ők távkapcsolatban vettek részt az eseményen. A találkozó lelkészi/papi elnöke a genfi EVT részéről dr. Mikie Roberts, a római Keresztény Egységet Előmozdító Pápai Dikasztérium részéről Anthony Currer volt.

ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELET

Az istentisztelet előkészítése

A 2024-es ökumenikus imahét anyagát egy Burkina Fasó-i ökumenikus munkacsoport készítette el a helyi Chemin Neuf Közösség segítségével.

A bibliai és liturgiai textusok ihletője az irgalmas samaritánus alakja (Lk 10,25–37). Az ótestamentumi parancsolat „Szeresd azért az URat, a te Istenedet … Szeresd felebarátodat, mint magadat! (5Móz/MTörv 6,5 és 3Móz/Lev 19,18b) kapcsán feltett kérdésre válaszul Jézus példázatban mutatja be, mit jelent a felebarát szeretete.

Az istentisztelethez szükség lesz néhány dologra. A kezdeti *Isten szeretetében osztozunk* részhez kell egy ivóvízzel teli kalabas (egyfajta lopótök) vagy korsó. Az istentisztelet elején a szolgálatban segítők előre viszik a szentélyhez a kalabast/korsót, miközben a felolvasó gyülekezésre hívja a közösséget. A vendéglátó gyülekezet egy tagja vízzel kínálja a többi közösség megjelent képviselőit. Ez megtörténhet a templom bejáratánál is. Az üdvözlő rituálé végeztével vonulnak be a szolgálattevők és a közösségek képviselői a kezdőének/orgonajáték alatt.

Ha nyugat-afrikai keresztények is részt vesznek a szertartáson, kívánatos lenne, hogy énekeljenek egy-két dicséretet a saját nyelvükön. Ezenkívül a különböző egyházak képviselői tarka virágcsokrokat hozhatnak, Isten gazdag szeretetének és sokszínű népének jelképeként.

A *Lelkész* számára kijelölt részeket feloszthatják a lelkészek vagy a különböző hagyományú közösségek vezetői között. A *Felolvasó* számára kijelölt részeket is feloszthatják több résztvevő között.

Az istentisztelet végén a kalabast/korsót előre hozzák, és az elbocsátás alatt felemelik a gyülekezet előtt. A lelkészek/vezetők az *Elbocsátás* [és benne] *az áldás* szavait közösen mondhatják.

Énekjavaslatok a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa részéről:

A 2024. évi ökumenikus imahét középponti evangéliuma az egység-megosztottság és a szeretet-gyűlölködés ellentétpárjait állítja elénk. Ennek alapján a hét legfontosabb éneke az Ökumenikus énekeskönyvből (ÖÉ) a 20. számú Isten szívén megpihenve. Az egység és a szeretet gondolatát erősíti és az egyházak, valamint hívők felelősségére utal az ÖÉ 2., 10. és 14. számú éneke. Minden istentisztelet, minden liturgia állandó eleme ugyanakkor az Istenre tekintés (ÖÉ 5., 9., 21., 41., 45.), az áldáskérés (ÖÉ 6., 8.), a Szentlélek hívása (ÖÉ 25., 26.), a közös imádságot pedig lezárhatja az esti énekek (ÖÉ 1., 30., 40.) valamelyike. Az imahét egyes napjaihoz a gyűjteménybeli ajánlásokat a napi áhítatoknál tüntetjük föl.

Az istentisztelet rendje

L Lelkész

F Felolvasó

Gy Gyülekezet

Bevonulás

Gyülekezés. Isten szeretetében osztozunk.

F Burkina Fasóban a háziak kalabasból[7] kínálják vízzel a messziről jött fáradt vendéget. Ez a szíveslátás, vendégszeretet és közösség jele. Miután a látogató felfrissült, kezdődhet a beszélgetés a látogatás céljáról.

Ahogy most imádságra összegyűlünk, úgy köszöntünk benneteket, mint Ábrahám a három látogatót. Ábrahám vizet adott, hogy felfrissüljenek. Benneteket is vízzel kínálunk e kalabasból, hogy felfrissüljetek.

A vendéglátó gyülekezet egy tagja vízzel kínálja a többi egyház képviselőit. Miután a kalabas körbejárt, elöl a szentélynél leteszik. Az istentiszteleten szolgálók bevonulnak a gyülekezeti ének vagy orgonaszó mellett.

Imára hívás

L Az Atya, Fiú, Szentlélek nevében.

Gy Ámen.

L Testvérek, ma a keresztények látható egységéért imádkozunk. Istentiszteletünk során az irgalmas samaritánus történetére figyelünk, hogy meghalljuk a mennyei hívást arra, hogy szeressük Istent, és úgy szeressük felebarátunkat, mint magunkat.

[7] A kalabas fa (*Crescentia cujete*) szárított és kivájt termését élelmiszer és ital tárolására használják.

A szeretet parancsát emlékezetünkbe idézve, hálaadással és örömmel készüljünk arra, hogy a szeretet Istenével találkozzunk.

Gy **Dicsőség neked, Atyánk, aki kijelented magad teremtett világodban,**
és minden embert hívsz, hogy jelenlétedben éljen.
Dicsőség neked, Krisztus Jézus,
aki teljességgel odaadod magad mindnyájunkért, és minket is erre hívsz.
Dicsőség neked, szeretet Istene,
aki megteremtettél, megváltottál és eggyé tettél minket.
Ámen.

Ének

Dicsérő és hálaadó litánia

F Hálaadással emeljük szívünket Istenhez:

Dicsőség neked, Urunk, mert szívünkbe árasztottad szeretetedet, hogy soha ne legyünk reményvesztettek. Szeretetből szabadítod meg életünket a félelemtől, és kötözöd be sérült, sebzett szívünket. Dicsőség neked mindazokért, akik világszerte a szeretet és remény magvait hintik embertársaik között.

Gy **Urunk, dicsérünk téged.**

F Örök Isten, köszönjük, hogy szent Fiadat, Jézust adtad minden ember megváltására. Hálát adunk a megtérés kegyelméért, a hit, remény, szeretet minden magváért néped körében és szerte a világban. Hálát adunk az apostoloktól kapott hitért, Jézusunk egységért mondott imájáért és az üdvösség örömhírének ajándékáért.

Gy **Urunk, hálát adunk neked.**

F Szeretet Istene, imádunk minden emberre bőkezűen árasztott szeretetedért. Olyan tökéletes ez a szeretet, hogy meghaladja értelmünket; az a szeretet, amely nem tesz különbséget faj, nem és társadalmi helyzet alapján. Imádunk téged, aki szeretetből küldted Fiadat, Jézus Krisztust a világba, és a Szentlélek által ma is kiárasztod szereteted életünkbe.

Gy Urunk, imádunk téged.

Bűnvalló imádság

L Istenünk, bűnvallással járulunk eléd.

F Isten nélkül kerestük a boldogságot, és mellőztük a szeretet parancsát. Ezzel elfordultunk Istentől és embertársunktól. Önzésünk, birtokolni és uralkodni vágyásunk elválaszt Istentől.

Csend

F Irgalmas Istenünk,

Gy Bocsáss meg, és gyógyíts meg bennünket!

F Amikor olyan ideológiákat fogadunk el, amelyek emberségükben aláznak meg másokat, akkor válaszfalakat emelünk, a gyűlölet és erőszak magvait hintjük szét, így elhagyjuk az Úr parancsát, hogy szeressük egymást.

Csend

F Irgalmas Istenünk,

Gy Bocsáss meg, és gyógyíts meg bennünket!

F Megkeményítettük szívünket, és becsaptuk magunkat. Együttérzés híján már nem látjuk Jézust azokban, akik különböznek tőlünk.

Csend

F Irgalmas Istenünk,

Gy Bocsáss meg, és gyógyíts meg bennünket!

F Nem tudjuk megnyitni szívünket Isten mindenek iránti végtelen és feltétlen szeretete előtt. A szeretettől elzárkózó világot az önzés, erőszak, közöny és céltalanság borítja sötétségbe.

Csend

F Irgalmas Istenünk,

Gy Bocsáss meg, és gyógyíts meg bennünket!

L Istenünk, Te az idők teljességében elküldted szent Fiadat, az Úr Jézus Krisztust, hogy megváltsa az egész teremtett világot. Kérünk, irgalmazz nekünk, bocsásd meg bűneinket, és formálj át Szentlelked által.

Gy Dicsőség Istennek, akit egy hangon magasztalunk.

Ének (Trisagion)[8]

Gy Szent Isten,
Szent Erős,
Szent Halhatatlan, irgalmazz nekünk!

Ószövetségi olvasmány: 1Móz/Ter 18,1–8

F Azután megjelent neki az ÚR Mamré tölgyesében, amikor a déli hőség idején a sátor bejáratában üldögélt. Fölemelte tekin-

[8] „Háromszor szent” – az egyik legősibb keresztény imádság. Gyakran éneklik mind a keleti, mind a nyugati egyház szertartásain. Egyes hagyományok szerint először Nikodémus kiáltott így, amikor Jézus testét levette a keresztfáról.

tetét, és látta, hogy három férfi áll előtte. Amint meglátta őket, eléjük futott a sátor bejáratától, földre borult, és így szólt: Uram, ha elnyertem jóindulatodat, kérlek, ne kerüld el szolgádat! Mindjárt hozatok egy kis vizet, mossátok meg a lábatokat, és dőljetek le a fa alá! Én meg hozok egy falat kenyeret, hogy felüdüljetek, és úgy menjetek tovább, ha szolgátok mellett mentek el! Ők azt felelték: Tedd azt, amit mondtál! Ábrahám besietett Sárához a sátorba, és azt mondta: Siess, dagassz meg három mérték finomlisztet, és süss lángost! Majd kiszaladt Ábrahám a csordához, fogott egy szép és zsenge borjút, odaadta a legényének, az pedig gyorsan elkészítette. Azután vett vajat, tejet, meg vette a borjút, amelyet elkészíttetett, és eléjük tette. Ő maga pedig ott állt mellettük a fa alatt, amíg ettek.

Válasz-zsoltár: Zsolt 138

F Magasztallak, URam, teljes szívemből,
istenekkel szemben is csak rólad énekelek!
Leborulok szent templomodban,
és magasztalom nevedet hűséges szeretetedért,
mert mindennél magasztosabbá tetted nevedet és beszédedet.

Gy Amikor kiáltottam, meghallgattál engem.

F Amikor kiáltottam, meghallgattál engem,
bátorítottál, lelkembe erőt öntöttél.
Téged magasztal, URam, a föld minden királya,
amikor meghallják szád mondásait.

Gy Amikor kiáltottam, meghallgattál engem.

F Énekelni fognak az ÚR útjairól,
mert nagy az ÚR dicsősége.
Bár fenséges az ÚR, meglátja a megalázottat,
és messziről megismeri a fennhéjázót.

Gy **Amikor kiáltottam, meghallgattál engem.**

F Ha szorult helyzetben vagyok is,
megtartod életemet.
Haragos ellenségeim ellen kinyújtod kezedet,
jobbod megsegít engem.
Az ÚR javamra dönti el ügyemet.
URam, örökké tart szereteted,
ne hagyd cserben most sem kezed alkotásait!

Gy **Amikor kiáltottam, meghallgattál engem.**

F Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek,

Gy **miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen.**

Evangéliumi olvasmány: Lk 10,25–37

F Ekkor felállt egy törvénytudó, hogy megkísértse őt, és ezt kérdezte: Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? Ő pedig ezt mondta neki: Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod? Ő pedig így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.” Jézus ezt mondta neki: „Helyesen feleltél: tedd ezt, és élni fogsz.”
Ő viszont igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézustól: „De ki a felebarátom?” Válaszul Jézus ezt mondta neki: „Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, meg is verték, azután félholtan otthagyva elmentek. Történetesen egy pap ment azon az úton lefelé, de amikor meglátta, elkerülte. Hasonlóképpen egy lévita is odaért arra a helyre, de amikor meglátta, ő is elkerülte. Egy arra utazó samaritánus pedig, amikor odaért hozzá és meglátta, megszánta, odament, olajat és bort öntött sebeire, és bekötötte azokat. Azután feltette őt a saját állatára, elvitte egy fogadóba, és gondját

viselte. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadósnak, és azt mondta neki: Viselj rá gondot, és ha valamit még ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked. Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebarátja a rablók kezébe esett embernek?" Ő így felelt: „Az, aki irgalmas volt hozzá." Jézus erre ezt mondta neki: „Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj!"

Ének

Igehirdetés

Egyperces csend vagy ének

A szeretet megerősítése – *1Kor 13 alapján*

Antifonálisan olvassuk. A gyülekezet egyik fele olvassa minden versszak első felét, a gyülekezet másik része a másodikat.

I Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is,
szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom.

II És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok,
és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.

I És ha szétosztom az egész vagyonomat,
és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból.

II A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.
Nem viselkedik bántóan. Nem keresi a maga hasznát.
Nem gerjed haragra. Nem rója fel a rosszat.

I Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal.
Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

II A szeretet soha el nem múlik. De legyen bár prófétálás: el fog töröltetni; legyen nyelveken szólás: meg fog szűnni;
legyen ismeret: el fog töröltetni.

Gy Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.

Ének

(Offertórium)

Közbenjáró imádság

L Istentől kapott hivatásunk, hogy szeressük Istent és szeressük felebarátunkat, mint magunkat. Amikor megújítjuk e hivatás iránti elkötelezettségünket, ez a szeretet erősítse keresztény egységünket.

F Teljes szívvel Isten szeretetében kívánunk élni, hogy az Ő kegyelméből úgy szeressük felebarátunkat, mint magunkat.

Határtalan szeretet Istene! Könyörgünk, hogy minden ember megismerje végtelen kegyelmedet, és elhiggye, hogy te be akarsz tölteni minket végtelen szereteteddel.

Gy Tölts be szereteteddel! Add, hogy eggyé legyünk benned!

F Jézus imájához csatlakozva kérünk, aki az őt követők egységéért könyörgött.

Közösség Istene! Könyörgünk, hogy közösen tudjuk munkálni a te nagyobb dicsőségedet, és hirdetni mindenkinek a megváltás jó hírét.

Gy **Tölts be szereteteddel! Add, hogy eggyé legyünk benned!**

F Kaotikus és megosztott világunk miatt fájdalom tölti el szívünket.

Gyógyító Istenünk! Olyanok vagyunk, mint a pásztor nélkül elszéledt juhok. Kérünk, gyűjts össze bennünket egy nyájba. Eleveníts meg Lelked által, és küldj ki bennünket kettesével, hogy a világ világossága és a föld sója legyünk.

Gy **Tölts be szereteteddel! Add, hogy eggyé legyünk benned!**

F Rettegés és erőszak sebzi világunkat. Milliók kényszerülnek elhagyni otthonukat, hogy menedékre és biztonságra találjanak.

Kitárt karú Istenünk! Add nekünk kegyelmedet, hogy merjük felkarolni az idegent, sebeit ellátni és kiállni mellette. Erősítsd, hogy kedvesek és irgalmasak legyünk, mindenkor testvéreink javát munkáljuk, amint te cselekszel velünk.

Gy **Tölts be szereteteddel! Add, hogy eggyé legyünk benned!**

F Tudjuk, hogy gyengeségből és félelemből gyakran kikerüljük azokat, elfordulunk azoktól, akiknek segítségünkre lenne szükségük.

Erős Istenünk! Bármennyire is hiányos a mi szeretetünk, kérünk nyisd meg szívünket, hogy megismerjük a te szereteted hosszúságát és szélességét, magasságát és mélységét, hogy jobban szeressünk téged, és úgy szeressük felebarátunkat, mint magunkat.

Gy **Tölts be szereteteddel! Add, hogy eggyé legyünk benned!**

Miatyánk

L Mint az egy Isten gyermekei, mondjuk el az Úrtól tanult imádságot:

Gy Mi Atyánk …

Ének

Záró imádság

Gy Úr Jézus, aki azért imádkoztál, hogy legyenek mindnyájan egy,
kérünk Téged a keresztények egységéért.
Úgy, ahogy Te akarod, azokkal az eszközökkel, melyekkel Te akarod.
Add Szentlelkedet, hogy érezzük a szakadások fájdalmát,
lássuk bűnünket, és minden reményt meghaladóan reméljünk.
Ámen.[9]

Elbocsátás

A kalabast/korsó vizet előre hozzák és magasra emelik a gyülekezet előtt, míg a lelkész a következőket mondja:

L Felfrissültünk az élet vizétől.
Induljunk, hogy szeressük Istent, és szeressük felebarátunkat mint magunkat.
Krisztusban egyesülve és a Szentlélek által megelevenítve.

Gy Tegyünk meg mindent, amit együtt megtehetünk! Lássunk hozzá! Ámen.

Ének

[9] A Chemin Neuf Közösség napi könyörgése a keresztény egységért. Forrás: https://www.chemin-neuf.hu/lathatatlan-kolostor/zsolozsma-a-keresztenyek-egysegeert/

1. nap

Ekkor felállt egy törvénytudó, hogy megkísértse: Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? (Lk 10,25)

Segíts, Urunk, hogy életünkben rád tekintsünk!

Olvasmányok

Róm 14,8–9
Zsolt 103 (102),13–18

Ajánlott énekek: Ím nagy Isten, most előtted (ÖÉ 17.), Minden élő dicsér (ÖÉ 34.)

Meditáció

„Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?" A törvénytudó döntő kérdése, amelyet Jézusnak feltett minden istenhívőnek nekiszegeződik. Hiszen itt földi és örök életünk céljáról van szó. Jézus máshol az evangéliumban megadja az örök élet végső meghatározását: „Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust" (Jn 17,3). Isten ismerete azt jelenti, hogy felismerjük és cselekedjük akaratát életünkben. Mindenki igaz és teljes életre vágyik, és Isten is ezt akarja nekünk (Jn 10,10). (Szent) Iréneusz mondja: „Isten dicsősége a teljes életű ember."

Az élet mindennapi, megosztottsággal, önzéssel és szenvedéssel teli valósága gyakran eltántorít az istenkereséstől. Jézus titokzatos bensőséges kapcsolatban van az Atyával, aki az örök élet teljességét akarja gyermekeinek. Jézus az út, aki végső célunkhoz, az Atyához vezet.
Az örök élet keresése így visz közelebb Jézushoz és közben egymáshoz is, erősítve közösségünket az egység felé vezető úton. Legyünk nyitot-

tak, testvériek és együttműködésre készek minden más kereszténnyel, könyörögve azért a napért, amikor mindnyájan az Úr asztalának vendégei lehetünk.

Imádság

Élet Istene!
Életre teremtettél minket, életre a maga teljességében.
Add, hogy testvéreinkben is meglássuk az örök élet iránti vágyat,
és így kövessük Jézust, odaadással, másokat is Hozzád vezetve.
Az Ő nevében kérünk. Ámen.

2. nap

A törvénytudó így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat” (Lk 10,27).

Uram, segíts, hogy egész lényemmel szeresselek téged, felebarátomat és magamat!

Olvasmányok

5Móz/MTörv 10,12–13
Zsolt 133 (132)

Ajánlott ének: Isten szívén megpihenve (ÖÉ 20.)

Meditáció

A törvénytudó válasza egyszerűnek tűnik, Isten jól ismert parancsolatait említve. Isten ilyen szeretete, és felebarátunk saját magunkhoz hasonló szeretete azonban sokszor nagyon nehéz.

Istennek az a parancsa, hogy szeressük Őt, teljes odaadást követel, vagyis azt, hogy teljesen tagadjuk meg önmagunkat; szívünket és elménket pedig Isten akaratának szolgálatába állítsuk. Kérhetjük a kegyelmet Krisztus példájának követésére, aki teljesen feláldozta magát, és ezt mondta: „Ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied” (Lk 22,42). Mindenki iránt megmutatta szeretetét, ellenségeit is beleértve. Nem mi választjuk ki felebarátainkat. Ha szeretjük őket, ez azt jelenti, figyelünk arra, hogy mire van szükségük, gyengeségeikkel együtt elfogadjuk őket, bátorítjuk reménységeiket és erőfeszítéseiket. Ugyanerre a lelkületre van szükség a keresztény egység útján, egymás különböző hagyományaira tekintettel.

A felebarát mint önmagunk szeretetére szólító felhívás figyelmeztet arra, hogy fogadjuk el önmagunkat, amint vagyunk, tudva, hogy

Isten együttérzéssel néz bennünket, és mindig kész megbocsátani. Gondoljunk arra, hogy Isten szeretett teremtményei vagyunk. Tiszteljük önmagunkat. Törekedjünk a békességre önmagunkkal. Hasonlóképpen mindannyian kérhetjük a kegyelmet, hogy szeressük és fogadjuk el a saját egyházunkat vagy közösségünket, gyarlóságaival együtt, mindent rábízva az Atyára, aki megelevenít bennünket a Szentlélek által.

Imádság

Urunk, add nekünk kegyelmedet, hogy jobban ismerhessünk Téged, hogy teljes lényükkel szeressünk.
Adj nekünk tiszta szívet, hogy úgy szeressük felebarátunkat, mint önmagunkat.
Szentlelked ajándéka láttassa meg velünk, hogy Te ott vagy testvéreinkben,
hogy szeressük egymást, azzal a feltétel nélküli szeretettel, amellyel Te szeretsz minket,
Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

3. nap

Ki az én felebarátom? (Lk 10,29)

Urunk, nyisd meg szívünket azok iránt, akiket nem látunk!

Olvasmányok

Róm 13,8–10
Zsolt 119 (118),57–63

Ajánlott ének: Isten élő Lelke, jöjj (ÖÉ 19.)

Meditáció

A törvénytudó igazolni akarta magát, azt remélve, hogy a szeretni való felebarát a saját hitéből vagy népéből való. Ez természetes emberi ösztön. Rendszerint azokat szoktuk meghívni, akik hasonló társadalmi helyzetű, hasonló életfelfogású és értékeket valló emberek. Az ember akaratlanul is előnyben részesíti a megszokottat. Ez egyházi közösségeinkre is igaz. Jézus azonban jobban megismerteti a törvénytudót és szélesebb hallgatóságát a saját hagyományaikkal, emlékeztetvén őket, hogy kötelességük mindenkit fogadni és szeretni, vallástól, kultúrától és társadalmi helyzettől függetlenül.

Az evangélium tanítása szerint nem rendkívüli, ha szeretjük azokat, akik olyanok, mint mi. Jézus az emberi lét radikális szemléletére vezet bennünket. A példázat nagyon szemléletesen mutatja be, hogy Krisztus mit vár tőlünk –, azt, hogy szélesre tárjuk szívünket, és az Ő útján járjunk, hogy úgy szeressünk másokat, ahogyan Ő szeretett minket. Jézus valójában egy másik kérdéssel felel a törvénytudónak. A kérdés nem az, hogy „Ki az én felebarátom?”, hanem: „Ki bizonyult a szükséget szenvedő ember felebarátjának?”

Korunk biztonsághiánya és félelmei azzal a valósággal szembesítenek bennünket, ahol döntően a bizalmatlanság és a bizonytalanság

határozza meg a kapcsolatokat. A példázat ma erről a kihívásról szól: Én kinek vagyok a felebarátja?

Imádság

Szeretet Istene,
aki szívünkbe írod szeretetedet,
önts belénk bátorságot, hogy messzebbre nézzünk önmagunknál,
és meglássuk a felebarátot azokban, akik különböznek tőlünk,
hogy valóban követhessük Jézus Krisztust,
testvérünket és barátunkat,
aki Úr örökkön örökké. Ámen.

4. nap

Amikor meglátta, elkerülte. (Lk 10,31)

Soha ne forduljunk el a szükséget szenvedőktől!

Olvasmányok

Ézs/Iz 58,6–9a
Zsolt 34 (33),15–22

Ajánlott énekek: Követte egykor Krisztus csodáját (ÖÉ 29.), Az Isten Bárányára (ÖÉ 3.)

Meditáció

A papnak és a lévitának, akik kikerülték a szerencsétlent, vallási szempontból jó okuk volt, hogy ne segítsenek: valamilyen szertartás végzésére készülhettek, és azt kockáztatták, hogy rituálisan tisztátalanná lesznek, ha az ember esetleg már halott. Jézus azonban sokszor kritikus a vallási vezetőkkel szemben, akik a vallási szabályokat a jó cselekvésének állandó kötelessége elé helyezik.

Imaheti igénk az elején elmondja, hogyan akarta igazolni magát a törvénytudó. A pap és a lévita helyesnek tartotta a maga cselekedetét. Keresztényekként mennyire vagyunk készek túllépni a megszokáson? Néha egyházi és kulturális hátterű rövidlátásunk akadályozza, hogy a más keresztény hagyományokból jövő testvéreink élete és bizonyságtétele feltáruljon előttünk. Nyitott szemmel járva meglátjuk, hogyan nyilatkozik meg Isten szeretete keresztény embertársainkban, közelebb kerülünk hozzájuk, és szorosabb egységre jutunk velük.

Jézusnak ez a példázata nemcsak arra hív, hogy jót cselekedjünk, hanem látóterünket is kitágítja. Nemcsak azoktól tanuljuk meg, hogy mi a jó és szent, akikkel azonos felekezetben vagy vallásos világnézeten vagyunk, hanem gyakran a tőlünk különbözőktől is. Sokszor az az irgalmas samaritánus, akiről nem gondolnánk.

Imádság

Úr Jézus Krisztus!
Amikor úton vagyunk az egység felé,
add, hogy ne fordítsuk el a szemünket,
hanem tágra nyissuk a világ látására.
Segíts életünk útján,
hogy megálljunk, megfogjuk és bekötözzük a sebesülteket,
és így Téged lássunk meg bennük,
Téged, aki élsz és uralkodsz örökkön örökké. Ámen.

5. nap

Odament, olajat és bort öntött sebeire, és bekötözte azokat. (Lk 10,34)

Urunk, segíts, hogy meglássuk a sebeket, és reménységet találjunk!

Olvasmányok

Jóel/Jo 2,23–27
Zsolt 104 (103),14–15.27–30

Ajánlott ének: Bár szétszakadva él az egyház (ÖÉ 10.)

Meditáció

Az irgalmas samaritánus megtette, ami tőle tellett, bort és olajat öntött a sebekre, bekötözte a sebesültet, és feltette a saját állatára. Még tovább is ment, megígérve, hogy fizet az ellátásáért. Ha a samaritánus szemével látjuk a világot, akkor mindig adódhat alkalom a szükséget szenvedők megsegítésére. Így mutatkozik meg a szeretet. Az irgalmas samaritánus példázata nyomán fel kell tennünk magunknak a kérdést: hogyan válaszolunk a felebarátnak? Bort és olajat öntött, felsegítette az embert, és reményt adott neki. Mi mit adhatunk azért, hogy Isten munkájának részesei legyünk az összetört világ gyógyításában?

Világunknak ez az összetörtsége a bizonytalanságban, félelemben, bizalmatlanságban és megosztottságban mutatkozik meg. Szégyen, hogy a szétszakadozottság a keresztények között is fennáll. Bár ünnepeljük a szentségeket és más gyógyító, békítő és vigasztaló szertartásokat, gyakran olajat és bort használva, fenntartjuk a megosztottságot, amely megsebzi Krisztus testét. A keresztények megosztottságának gyógyulása a nemzetek gyógyulását is elősegíti.

Imádság

Kegyelmes Istenünk,
Te, aki minden szeretet és jóság forrása vagy,
tégy képessé arra, hogy meglássuk felebarátunk szenvedését.
Mutasd meg, hogy mit tehetünk a gyógyulásáért.
újíts meg, hogy minden testvérünket szeressük.
Segíts, hogy legyőzzük a minket akadályozó megosztottságot,
és ezáltal békés világot építhessünk mindenki javára.
Hálát adunk, hogy megújítod teremtett világodat,
és reményteljes jövő felé vezetsz minket.
Te vagy mindenek Ura, tegnap, ma és mindörökké. Ámen.

6. nap

Azután feltette őt a saját állatára, elvitte egy fogadóba, és gondját viselte. (Lk 10,34)

Urunk, alakítsd egyházainkat „fogadóvá”, ahol szívesen fogadják a szükséget szenvedőket.

Olvasmányok

1Móz/Ter 18,4–5
Zsolt 5,11–12

Ajánlott ének: Ébredj, bizonyságtévő lélek (ÖÉ 14.)

Meditáció

A samaritánus gondoskodott arról az emberről, aki a rablók kezébe esett. Túllátott az előítéleteken és elfogultságon. Látott valakit, aki szükséget szenved, és egy fogadóba vitte. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadósnak, és azt mondta neki: „Viselj rá gondot, és ha valamit még ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked” (Lk 10,35).

Bármilyen emberi társadalomban nélkülözhetetlen a vendégszeretet és a szolidaritás. Ez megköveteli az idegenek, külföldiek, migránsok és hajléktalanok fogadását. De ha bizonytalansággal, gyanakvással és erőszakkal szembesülünk, hajlamosak vagyunk a bizalmatlanságra felebarátaink iránt. A vendégszeretet fontos bizonyságtétel az evangéliumról, különösen is a vallási és kulturális pluralizmus világában. A „másik” szívesen fogadása és viszonzásképpen a szíves fogadtatás az ökumenikus párbeszéd szíve-lelke. A keresztények számára ma kihívás, hogy egyházainkat fogadóvá alakítsuk, ahol felebarátaink megtalálják Krisztust. Az ilyen vendégszeretet a szeretet jele más egyházak és mindenki iránt.

Ha Krisztus követőiként túllépünk felekezeti hagyományainkon, és az ökumenikus vendégszeretet gyakorlását választjuk, akkor idegenekből felebarátokká leszünk.

Imádság

Szeretet Atyja,
Jézusban megmutattad nekünk, mit is jelent a vendégszeretet,
amikor magára vette törékeny emberi voltunkat.
Segíts, hogy olyan közösséggé legyünk,
amely szívesen fogadja az elhagyatottság és elveszettség érzésével küszködőket,
hogy olyan házat építsünk, ahol mindenkit szívesen fogadnak.
Hadd kerüljünk közelebb egymáshoz, amikor felkínáljuk a világnak feltétlen szeretetedet.
Ezért könyörgünk a Szentlélekkel egységben. Ámen.

7. nap
Jézus mondta: Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebarátja? (Lk 10,36)

Urunk, mutasd meg, hogyan válaszoljunk felebarátunknak!

Olvasmányok

Fil 2,1–5
Zsolt 10,17–18

Ajánlott ének: Az egyháznak a Jézus a fundámentoma (ÖÉ 2.)

Meditáció

A példázat után Jézus megkérdezi a törvénytudót, hogy ki volt az áldozat felebarátja. A törvénytudó így válaszolt: „Az, aki irgalmas volt hozzá.” Nem azt mondja, hogy „a samaritánus”, és elképzelhetjük, hogy a samaritánusok és a zsidók közötti gyűlölködés nagyon megnehezítette a választ. Gyakran azokban fedezzük fel a felebarátot, akiknél a legkevésbé várnánk, épp azokban, akiknek már a nevét vagy a származását is nehezünkre esik kimondani. A mai világban, ahol a politikai szembenállás gyakran egymás ellen fordítja a különböző vallási meggyőződések híveit, Jézus szembesít ezzel a példázattal, hogy meglássuk, mennyire fontos elhívásunk van a határok és a válaszfalak átlépésére.

Ahogyan a törvénytudónak, úgy nekünk is szembe kell néznünk azzal, hogyan élünk. Nem csupán annyiban, hogy jót cselekszünk-e vagy sem, hanem, hogy mint a pap vagy a lévita, elmulasztjuk-e az irgalmasság cselekvését.

Imádság

Szent Istenünk,
Fiad, Jézus Krisztus közénk jött,

hogy megmutassa az együtt szenvedés útját.
Segíts Szentlelkeddel, hogy kövessük példáját,
minden gyermekednek szolgálva szükségükben,
és keresztényként így közösen tegyünk bizonyságot szeretetedről és irgalmadról.
Jézus nevében kérünk. Ámen.

8. nap

Jézus erre azt mondta neki: Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj! (Lk 10,37)

Urunk, hadd legyen közösségünk országod jele!

Olvasmányok

Róm 12,9–13
Zsolt 41 (40),1–2

Ajánlott ének: Vezess, Jézusunk (ÖÉ 47.)

Meditáció

E szavakkal – „Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj" – Jézus mindannyiunkat, mindannyiunk egyházát küldi, hogy az ő szeretet-parancsa szerint éljünk. A Szentlélek indíttatására küldetést kaptunk, hogy „egymás számára Krisztussá legyünk", együttérzéssel és irgalommal fordulva a szenvedő emberiséghez. Amint az irgalmas samaritánus a sebesült emberrel kapcsolatban, mi is dönthetünk úgy, hogy nem utasítjuk el a tőlünk különbözőket, hanem közvetlenséget és jóakaratot tanúsítunk irántuk.

Mit jelent Jézusnak ez a felszólítása, hogy „Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj!" az én életemben? Milyen következményei vannak Krisztus eme hívásának más egyházak tagjaival való kapcsolataimban? Hogyan tehetünk együtt irgalmasan bizonyságot Isten szeretetéről? Krisztus követeiként (2Kor 5,20) megbékélésre kaptunk elhívást Istennel és egymással; közösségre, hogy gyökeret eresszünk, és növekedjünk egyházainkban és a konfliktuszónákban, mint a Száhel-övezet.

Ahogyan növekszik a kölcsönös bizalom és hitelesség, egyre inkább hajlandók leszünk megmutatni sebeinket, az egyháziakat is, hogy Krisztus szeretete látogasson meg és gyógyítson egymás szeretete és gondoskodása által. Közös törekvésünk a keresztény egységre segíti a

kapcsolatok újjáépítését, hogy az erőszak helyett a szolidaritás és a béke növekedjen.

Imádság

Mennyei Atyánk,
hálát adunk neked az életadó Szentlélek ajándékáért,
aki megnyitja szívünket egymás iránt, megszünteti az ellenségeskedést,
és megerősíti a közösség kötelékeit.
Hadd növekedjünk a kölcsönös szeretetben,
és hadd kívánjuk egyre hűségesebben hirdetni az evangélium üzenetét,
hogy a világ egységre jusson,
és hódoljon a Békesség fejedelmének.
Krisztus, a mi Urunk által kérünk. Ámen.

AZ ÖKUMENÉ HELYZETE BURKINA FASÓBAN

A Burkina Fasó-i keresztény egyházak is egyre inkább szükségesnek érezték az egységet, ezért különböző ökumenikus szervezeteket alakítottak. Ezek a következők: Evangéliumi Egyházak és Missziók Szövetsége (FEME), amelynek elnöke Yie Henri lelkész és az Evangéliumi Egyházak, Missziók és Szolgálatok Tanácsa (CEMMEB), azon protestáns egyházak összefogása, amelyek nem tagjai a FEME-nek, ennek vezetője Karim Zongo lelkész az ouagadougou-i Nemzetközi Egyháztól. Továbbá a Burkina Fasó-i Evangéliumi Református Egyházak Társasága (AEERB), Moumouni Quédraogo lelkész vezetésével. Ez helyi egyházak újabb csoportja. Tagja a Nyugat-Afrikai Keresztény Tanácsok és Egyházak Közösségének, az Össz-Afrikai Egyházak Konferenciájának, a Református Világszövetségnek és az Egyházak Világtanácsának.

Ami a katolikus egyházat illeti, a Burkina Faso–Nigeri Katolikus Püspöki Konferencia 2014. februári gyűlése az ökumenéről szólt, ezen az Isten Egyházának képviselői is részt vettek. Püspökkari bizottságot alakított az ökumenikus párbeszédről, amely részt vállalt a Burkina Fasó-i egyházi közösségek felmérésében és az EVT 1982-es Limai Dokumentumának (Keresztség, úrvacsora, egyházi hivatal) elfogadásában. A kutatás fő területe a keresztség kölcsönös elismerése volt, más problémákkal együtt, és összefoglalását a Paul Zoungrana Bíboros Nemzeti Központ 2017-ben végezte el.

A keresztények között elevenen él az a kívánság, hogy Krisztusban való egységüket újra felfedezzék. A Burkina Fasó-i egyházak tudják, hogy a keresztények közötti szakadások nem csupán az egyház, hanem Krisztus és a mi sebeink is, ezért hidakat kell építeni, [amint a katolikus egyház is] „*visszafordíthatatlanul* elkötelezte magát arra, hogy az ökumenizmus útját járja, az Úr Lelkének szavára figyelve” (Ut unum sint enciklika, 1995, 3.).

Az ökumenikus párbeszéd alkalmai

Az egyházak együttműködnek az ökumenikus párbeszédben. Fontos példája ennek a Bibliatársulat fordító szolgálata, amely az ország kü-

lönböző nyelvein elérhetővé teszi a Bibliát. A szétosztást a társulat végzi Biblia-napok és -hónapok keretében.

A „lelki ökumenét” az ökumenikus imahéten élik meg, amelyet az ökumenikus cselekvés szíve-lelkének tekintenek Burkina Fasóban. Egyes gyülekezetek ilyenkor közös koncerteket szerveznek. A katolikus egyház és további közösségek elismerik más felekezetek keresztségét, ha vízzel és a Szentháromság Isten nevében történnek. Az ökumenikus párbeszéd kézzelfogható gyümölcse a közös bibliamagyarázat és a cselekvő szolidaritás.

Látható nehézségek

A keresztény egység munkálása közben nagyon is érzékelhetőek az akadályok. Ezek: a motiváció és a lelkesedés hiánya, a kölcsönös félelem, gyanakvás és bizalmatlanság állandósulása, az ökumenében képzett tagok hiánya az egyházakban, az úrvacsora kérdése, a keresztség kölcsönös elismerése, a magasabb szintű teológiai párbeszéd hiánya és a „vegyes” házasságok rendezése.

E nehézségek alapján a Burkina Fasó-i egyházak és közösségek egyetértenek II. János Pál pápával: „Most föltehetjük magunknak a kérdést, hogy mekkora út választ el még bennünket attól az áldott naptól, amelyen elérkezünk a teljes hitbeli egységre, és egy szívvel-lélekkel koncelebrálhatjuk az Úr szent Eucharisztiáját” (Ut unum sint 77.).

Reménysugarak

Tudunk lépéseket tenni az egyházak közötti szorosabb kapcsolatok és megbékélés felé. Például az ökumenikus imahét elmélyítése és közös szervezése, más ökumenikus imaalkalmaké és ünnepségeké is, egyházi képviselők kölcsönös látogatásai, ökumenikus dokumentumok fordítása, a keresztények ökumenikus szellemben való nevelése, a Chemin Neuf Közösség tapasztalatának hasznosítása a „vegyes” párok felkészítésében, támogatásában és a lelki tapasztalatok megosztásában. Szükséges, hogy az egyházak munkaterveiben napirenden legyenek az ökume-

nikus kezdeményezések, és elősegítsék az ökumenikus képzést a lelkészek és a hívők között.

Igazi lelki, pásztori és egyházi, prozelitizmus nélküli megtérés szükséges a valódi ökumenikus párbeszédhez, hamis irénizmus nélkül. A keresztény egység – amelynek forrása és végső célja az Atya, a Fiú és a Szentlélek szeretete – az a kegyelem, amelyért Istenhez kell fordulnunk imádságban.

A Chemin Neuf Közösség

A Chemin Neuf (Új út) Közösség katolikus közösség ökumenikus elhivatottsággal, amely 1973-ban alakult Lyonban, és ma már öt kontinensen megtalálható. Ahogyan sok más új közösséget, ezt is a II. Vatikáni Zsinat lendülete ihlette, és mind a Szent Ignác-i hagyományban, mind pedig a karizmatikus megújulás tapasztalataiban gyökerezik, azaz a Szentlélekben való életben. Párok, felszentelt fivérek és nővérek, nők és férfiak, különböző országokból és kultúrákból választották a közösségi élet kalandját Krisztus követéséhez. Egyazon helyen, egy fedél alatt naponta megtapasztalják, hogy mindig több lesz, ha megosztják azt, amijük van. Önmaguk megosztásával lesznek egyre inkább testvérekké. A közös mindennapi életnek ezen a szerény ösvényén megtapasztalják, hogy a különbségek találkozása gazdagság, különösen is, ha a békéltetésre hívással találkoznak. Ebből a közösségből származik az öröm és az ünneplés, amely életük középpontja.

A közösségnek 2400 tagja van, 30 országban, 80 egyházmegyében, közöttük 400 felszentelt, cölibátusban élő személy, közülük 120 pap. A közösség alapítója Laurent Fabre atya. Utódja 2016 óta François Michon atya. Burkina Fasóban a Chemin Neufnek körülbelül 70 elkötelezett tagja van, főleg házaspárok, de papok és felszentelt nővérek is.

A Chemin Neuf Közösség ökumenikusan elhivatott: „ legyenek mindnyájan egyek” (Jn 17,21). „Merünk hinni az egyház látható egységében, és küldetést kaptunk, hogy minden erőnkkel munkálkodjunk érte.” (Alkotmány, 20. o.) Jézus volt az első, aki az egységért imádkozott, és a Közösség tagjai magukévá kívánják tenni az Ő imádságát. „Tegyük meg mindent, amit együtt megtehetünk!” Katolikusok, protes-

tánsok, evangelikálok, pünkösdiek, ortodoxok és anglikánok megosztják mindennapi életüket, és közösen végzik a missziót. Azért, hogy együtt tegyenek bizonyságot az Atya minden gyermeke iránti szeretetéről. Ezen az úton különféle ökumenikus képzéseket, összejöveteleket ajánlanak, és ebbe be kívánják vonni egyházaikat, hogy erős kötelékeket hozzanak létre a körülöttük élőkkel.

A Chemin Neuf Közösség imádsága a keresztények egységéért

Paul Couturier abbénak, az ökumenikus imahét úttörőjének imádsága nyomán

Úr Jézus, aki azért imádkoztál, hogy legyenek mindnyájan egy,
kérünk Téged a keresztények egységéért.
Úgy, ahogy Te akarod, azokkal az eszközökkel, melyekkel Te akarod.
Add Szentlelkedet, hogy érezzük a szakadások fájdalmát,
lássuk bűnünket, és minden reményt meghaladóan reméljünk.
Ámen.[10]

Ima a keresztények egységéért a Chemin Neuf Közösségben

Az üres kehely és paténa szimbóluma

A Chemin Neuf Közösség tagjai minden nap kérik Jézust a Szentlélek által, tegye készségessé őket arra, hogy megtapasztalják a szétszakadozottság miatti szenvedést.

Ennek bemutatásához és átéléséhez két ember bevonul egy üres kehellyel és paténával, és az oltárra helyezi őket, szétszakadozottságunkat és a megosztottság bűnét jelképezve. Ugyanakkor az imádkozók „reménységen túl is reménykednek", mivel hiszik, hogy egy napon majd ugyanannál az asztalnál leszünk, hogy közösen törjük meg a ke-

[10] A Chemin Neuf Közösség napi könyörgése a keresztény egységért. Forrás: https://www.chemin-neuf.hu/lathatatlan-kolostor/zsolozsma-a-keresztenyek-egysegeert/

nyeret –, hogy „ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” – amint Jézus mondotta (Lk 22,19).

A 122. (121.) zsoltár eléneklése

Amikor ketten az oltárhoz viszik az üres kelyhet és paténát, a gyülekezet a 122. zsoltárt énekli, amely utazásról, zarándoklatról, Jeruzsálembe, a szent városba menetelről szól, az egység ígéretével.

Zarándokének. Dávidé. Örülök, ha ezt mondják nekem: Az ÚR házába megyünk! Lábunk megáll kapuidban, Jeruzsálem. Jeruzsálem, te szépen épített város, részeid jól illenek egymáshoz! Oda járnak a törzsek, az ÚR törzsei. Izráelnek szóló rendelkezés az, hogy ott magasztalják az ÚR nevét. Mert ott állnak a bírói székek, Dávid házának székei. Kívánjatok békét Jeruzsálemnek! Legyenek boldogok, akik téged szeretnek! Legyen békesség falaidon belül, legyen boldogság palotáidban! Testvéreimért és barátaimért mondom: Békesség neked! Istenünknek, az ÚRnak a házáért is jót kívánok neked! (RÚF 2014)

(Zarándokének – Dávidtól.) Öröm töltött el, amikor jelezték: Indulunk az Úr házába! Lábunk már átlépi kapuidat, Jeruzsálem! Jeruzsálem, te nagyszerűen épült, megerősített és (fallal) körülzárt város! Odavonulnak a törzsek, az Úr törzsei, Izrael törvénye szerint, hogy dicsőítsék az Úr nevét. Ott állnak a bírói székek, Dávid házának trónjai. Kérjétek Jeruzsálem számára, ami békességére szolgál! Legyen jó soruk mindazoknak, akik szeretnek téged! Béke lakozzék falaid között és biztonság házaidban! Testvéreim és barátaim miatt könyörgök: jöjjön el neked a béke! Könyörgök az Úr, a mi Istenünk háza miatt: áldás legyen az osztályrészed! (SZIT 2001)

A NAPI ISTENTISZTELET RENDJE

Üdvözlés és bevezetés
Az üres kehely és paténa jelképes értelme és imádság a keresztények egységéért.

Megnyitás
Ó Isten, siess segítségünkre!
Kelj fel Urunk, légy segítségünkre!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek…

122. zsoltár (Örülök, ha ezt mondják nekem: Az Úr házába megyünk! /Öröm töltött el, amikor jelezték: Indulunk az Úr házába!)
Énekelve, állva, amíg ketten bevonulnak az üres kehellyel és paténával, és elhelyezik az oltáron.

Zsoltáréneklés
Egy vagy két zsoltár vagy ének, ülve, antifónával minden zsoltár elején és végén.

Szentírásolvasás
Ülve. Az igét homília, bizonyságtétel, egyházi vagy ökumenikus alkalom bemutatása, keresztény író művéből való felolvasás követheti.

Zakariás éneke (Lk 1,68–79)
Állva énekelve, antifónával az elején és a végén.

Közbenjáró imádság
Kérések, hálaadás, áldás egyházainkért, vezetőikért vagy valamilyen keresztény alkalomért.

Imádság a keresztények egységéért
l. előbb

Miatyánk

Záró imádság

Elbocsátás
Áldjuk az Urat!
Istennek legyen hála!

A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT MEGTARTOTT IMAHETEK TÉMÁI: 1968–2024

A tanulmányi anyagot 1968 óta készíti közösen az egyházak világtanácsa hit és egyházszervezet bizottsága és a Keresztény egységet előmozdító pápai Tanács.

1968 Dicsőségének magasztalása – Ef 1,14
1969 Szabadságra vagyunk elhíva – Gal 5,13
1970 Isten munkatársai vagyunk – 1Kor 3,9
1971 A Szentlélek közössége – 2Kor 13,13
1972 Új parancsolatot adok néktek – Jn 13,34
1973 Urunk, taníts minket imádkozni – Lk 11,1
1974 Minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr – Fil 2,1-13
1975 Isten szándéka: Krisztusban egybefoglal mindeneket – Ef 1,3-10
1976 Isten gyermekei legyünk, vagy az a hivatásunk, hogy legyünk, amik vagyunk – 1Jn 3,2
1977 A reménység nem csal meg többé – Róm 5,1-5
1978 Nem vagytok idegenek – Ef 2,13-22
1979 Szolgáljatok egymásnak Isten dicsőségére – 1Pt 4,7-11
1980 Jöjjön el a Te országod! – Mt 6,10
1981 Egy Lélek – sok ajándék – egy test – 1Kor 12,3-13
1982 Hogy megtalálják hajlékukat nálad, Urunk – Zsolt 84,5
1983 Jézus Krisztus a világ élete – 1Jn 1,1-4
1984 Az a hivatásunk: legyünk egyek Urunk keresztje által – 1Kor 2,2; Kol 1,20
1985 Halálból az életre Krisztussal – Ef 2,4-7
1986 Tanúim lesztek ApCsel 1,6-8
1987 Krisztusban egyek – új teremtés – 2Kor 6,17
1988 Isten szeretete elűzi a félelmet – 1Jn 4,18
1989 Közösséget építünk, egy test vagyunk a Krisztusban Róm 12, 5-6
1990 Hogy mindnyájan egyek legyenek… hogy elhiggye a világ – Jn 17,21
1991 Dicsérjétek az Urat minden nemzetek – Zsolt 117; Róm 15,5-13
1992 Menjetek el, veletek vagyok mindenkor – Mt 28,16-20
1993 A krisztusi egységért: teremjétek a Lélek gyümölcsét – Gal 5,22-23
1994 Isten népe feladata, hogy egy legyen szívében és gondolataiban – ApCsel 4,23-27
1995 Koinónia: közösség Istennel és egymással – Jn 15,1-17
1996 Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek – Jel 3,14-22

1997 Krisztusért kérünk, béküljetek meg és engesztelődjetek ki Istennel – 2Kor 5,16-21
1998 Gyöngeségünkben is segítségül siet a Lélek – Róm 8,26
1999 Ő majd velük lakik, ők pedig népévé lesznek – Jel 21,3
2000 Áldott legyen az Isten, aki megáldott bennünket Krisztusban Ef 1,3
2001 Én vagyok az út, az igazság és az élet – Jn 14,6
2002 Nálad van az élet forrása – Zsolt 36,10
2003 Ez a kincsünk cserépedényben van – 2Kor 4,7
2004 Az én békességemet adom nektek – Jn 14,27
2005 Krisztus az egyház egyetlen fundamentuma – 1Kor 3,1-23
2006 Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük. – Mt 18,20
2007 „... a süketeket is hallóvá teszi, a némákat is beszélővé." – Mk 7,37
2008 „... szüntelenül imádkozzatok!" – 1Thessz 5,17
2009 „... legyenek eggyé kezedben" – Ez 37,17
2010 „Ti vagytok erre a tanúk" – Lk 24,48
2011 „... kitartottak az apostolok tanításában."– ApCsel 2,42
2012 „... mindnyájan el fogunk változni" – 1Kor 15,51
2013 „... mit kíván tőled az Úr!" – Mikeás 6,6-8
2014 Hát részekre szakítható-e Krisztus? 1Kor 1,1-17
2015 „Adj innom!" Jn 4,7
2016 „Arra hívattunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!" 1Pt 2,9
2017 Megbékélés – „Krisztus szeretete szorongat minket" (2Kor 5,14-20)
2018 „Jobbod, Uram, dicső az erőtől…" / „Uram, a jobbod kitűnik erejével…" (2Móz/Kiv 15,6)
2019 „Az igazságra és csakis az igazságra törekedj…" (MTörv/5Móz 16,18-20)
2020 „…nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk…" (ApCsel 28,2)
2021 Maradjatok meg szeretetemben, és sok gyümölcsöt teremtek (Jn 15,5-9)
2022 „Láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt." (Mt 2,2)
2023 „Tanuljatok meg jót cselekedni, törekedjetek az igazságra" (Ézs/Iz 1,17)
2024 *„Szeresd az Urat, a te Istenedet… és felebarátodat, mint magadat." (Lk 10,27)*

NÉHÁNY JELENTŐS ADAT AZ IMAHETEK TÖRTÉNETÉBŐL

1740 körül Skóciában ismeretes egy olyan pünkösdi mozgalom, amely Észak-Amerikából indult, és célul tűzte ki az imádkozást minden egyházért, minden egyházzal együtt.
1820 James Haldane Stewart lelkész kiadja javaslatait „A keresztények általános egysége és a Szentlélek kiáradása" címmel.
1846 Megalakul az Evangéliumi Aliánsz. Ötven felekezetből 921 résztvevő gyűlt össze Londonban. Bevezették a minden év első teljes hetében rendezendő imahetet a Krisztusban hívők egységéért.
1867 Az anglikán püspökök első Lambeth Konferenciáját tartják. A konferencia határozatainak bevezetőjében hangsúlyozzák az egységért való imádság fontosságát.
1886 Magyarországon először hirdetnek meg Imahetet. A Kálvin Téri Református Gyülekezet Baldácsi-termébe hívják a résztvevőket.
1894 XIII. Leó pápa szorgalmazza az „egységért imanyolcad" gyakorlását a pünkösdi ünnepkör keretében.
1908 Megtartják a Paul Wattson katolikus pap által kezdeményezett, egységért hirdetett imanyolcadot.
1926 A Hit és Egyházszervezet Mozgalom elindítja a „Javaslatok a keresztyén egységért folytatott imanyolcad megtartására" című felhívásának terjesztését.
1935 Paul Couturier francia abbé szót emel az egyetemes imahét, a Krisztushívők egységéért megtartása érdekében. A hívek Krisztus végakarata értelmében imádkozzanak együtt.
1958 A lyoni Unité Chrétienne központja és az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága együtt kezdi meg az imahét anyagának közös előkészítését.
1964 A II. Vatikáni Zsinat ökumenizmusról szóló dekrétuma hangsúlyozza, hogy az ökumenikus mozgalom lelke az imádság, és egyúttal szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.
1966 Az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága és a vatikáni Keresztény Egységek Előmozdító Pápai Tanács közösen kezdi meg az imahét szövegének előkészítését.
1968 A közösen készített imaheti anyag hivatalos használatbavételének

első esztendeje.
1975 Az imaheti közös anyagot első ízben készíti egy helyi ökumenikus csoport Ausztráliában.
1995 II. János Pál pápa Ut unum sint kezdetű körlevelében állást foglal az ökumenizmus mellett, amelyet belső szükségszerűségnek és visszafordíthatatlan folyamatnak nevez.
1997 Grazban a II. Európai Ökumenikus Nagygyűlés helyesli és szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.
1998 Ötven éves az Egyházak Világtanácsa, ebből az alkalomból a zimbabwei Hararében tartották a jubileumi világgyűlést. Februárban magyar állásfoglalás is született a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa ünnepi ülésén, amelyen a Katolikus Egyház képviselői megfigyelőként vettek részt. Közösen hívták fel a hazai egyházakat a krisztushívők egységének munkálására és a közös imahetek megtartására.
2004 Megegyezés született, hogy az imahét anyagát közösen publikálják, azonos formában adj ák ki az EVT és az Egység Tanács szervei. Az ökumenikus imahetek gyümölcsei és eredményei felfedezhetők az elmúlt évek nemzetközi és hazai egyházi életében egyaránt.
2008 Az Imahét a Krisztus-hívők egységéért 100 éves évfordulójának megünneplése. Elődjét – az Imanyolcadot az Egyház Egységéért – 1908-ban tartották meg először.

Hiszek egy...

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában,
mennynek és földnek Teremtőjében.
És Jézus Krisztusban, az Ö egyszülött Fiában, a mi Urunkban,
aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt;
megfeszítették, meghalt és eltemették.
Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe,
ott ül a mindenható Atya Isten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat.
Hiszek Szentlélekben.
Hiszem az egyetemes/katolikus anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát,
a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

Mi Atyánk....

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod,
legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.
Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,
és bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vigy minket kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól,
mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen

Házasság hete
2024. február 11-18.
Állandó megújulásban

Házasság hete 2024. február 11-18.

„Állandó megújulásban”

Hazánkban tizenhetedik alkalommal kerül megrendezésre a házasság hete a magyarországi keresztény egyházak és civil szervezetek széles körű összefogásával. Az országos rendezvénysorozat célja, hogy ráirányítsa a figyelmet a házasság, a család értékeire, valamint központi szervezésű programokkal, illetve civil kezdeményezésű rendezvények katalizálásával elérhető közelségbe vigye a segítséget azok számára, akik házasságra készülnek, vagy akik már házasságban élnek, de problémákkal szembesülnek.

Szeretettel buzdítjuk a gyülekezeteket, közösségeket, hogy ebben az esztendőben is keressék a módját annak, hogy különösen a házasság hete idején a házasságra való felkészülés és a házasságok ápolása központi szerepet kaphasson!

(A beérkező eseményeket, kezdeményezéseket folyamatosan frissítjük a házasság hete országos honlapján.)

További részletek a www.hazassaghete.hu és a www.facebook.com/hazassaghete oldalakon.

A Házasság Hete Szervezőbizottsága

„Szeresd az Urat, a te Istenedet… és felebarátodat, mint magadat.” (Lk 10,27)

Ökumenikus imahét
országos nyitó istentisztelet

Időpont:

2024. **január 21.** vasárnap **19 óra**

Szentbeszédet mond:
Dr. Erdő Péter
bíboros

Igét hirdet:
Steinbach József
református püspök

Helyszín:

Szent István Bazilika

(1051 Budapest, Szent István tér 1.)